

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 21 d.*

Byloje C-503/10

dėl *Varhoven administrativen sad* (Bulgarija) 2010 m. rugsėjo 24 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. spalio 20 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Evroetil AD

prieš

Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro aštuntosios kolegijos pirmininko pareigas einantis K. Schieman, teisėjai L. Bay Larsen ir E. Jarašiūnas (pranešėjas)

* Proceso kalba: bulgarų.

generalinis advokatas J. Mazák,
posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. rugsėjo 14 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Evroetil AD*, atstovaujamos advokatės I. Raychinova,

— *Direktor na Agentsia „Mitnitsi“*, atstovaujamo V. Tanov, S. Valkova, N. Yotsova ir S. Yordanova,

— Bulgarijos vyriausybės, atstovaujamos T. Ivanov ir E. Petranova,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Paraskevopoulou ir Z. Chatzipavlou,

— Europos Komisijos, atstovaujamos W. Mölls, K. Herrmann ir S. Petrova,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2003 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinančių kurą transporte (OL L 123, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 31 t., p. 188) 2 straipsnio 2 dalies a punkto, 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeisto 1991 m. liepos 26 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2587/91 (OL L 259, p. 1), I priede pateiktos Bendrojo muitų tarifo kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN), 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvos 2003/96/EB, pakeičiančios Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 405), 2 straipsnio 1 dalies ir 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholių ir alkoholinius gėrimus, struktūrų suderinimo (OL L 316; p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 206) 20 straipsnio pirmos įtraukos išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant *Evroetil AD* (toliau – *Evroetil*) ir *Direktor na Agentsia „Mitnitsi“* (Muitinės departamento direktorius, toliau – *Direktor*) ginčą dėl sprendimo išieškoti akcizus, susijusius su 2006 m. lapkričio ir gruodžio mėnesiais bei 2007 m. sausio, kovo ir gegužės mėnesiais, teisėtumu.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 92/83 ir Reglamentas (EB) Nr. 3199/93

- 3 Direktyvos 92/83 19 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės apmokestina etilo alkoholį akcizo akcizu [etilo alkoholį akcizu] pagal šios direktyvos nuostatas.“

- 4 Pagal Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmą įtrauką:

„Šioje direktyvoje terminas „etilo alkoholis“ apima:

- visus produktus, kurių faktinė tūrinė alkoholio koncentracija viršija 1,2 %, ir kurie yra priskiriami KN 2207 ir 2208 kodams, net tais atvejais, kai šie produktai yra produkto, priskirtino kitam KN skirsniai, sudedamoji dalis.“

- 5 Pagal Direktyvos 92/83 26 straipsnį nuorodos į KN kodus yra nuorodos į KN redakciją, kuri galiojo šios direktyvos priėmimo metu, t. y. redakciją, galiojusią priėmus Reglamentą Nr. 2587/91.
- 6 Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės atleidžia nuo mokesčių produktus, kuriems taikoma ši direktyva, nuo suderintų akcizų tokiomis sąlygomis, kurias jos nustato, siekdamas užtikrinti, kad tais atleidimais būtų galima teisingai ir tiesiogiai pasinaudoti ir išvengti bet kokių išsisukinėjimų, vengimo ar piktnaudžiavimo:

- a) kai platinamas visiškai denatūruotas pagal bet kurios valstybės narės reikalavimus alkoholis ir apie tokius reikalavimus buvo tinkamai pranešta bei jie buvo patvirtinti <...>;
- b) kai jie yra arba denatūruoti pagal bet kurios valstybės narės reikalavimus, arba vartojami bet kokio ne žmonių vartojimui skirto produkto gamybai;

<...>“

- 7 1993 m. lapkričio 22 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 3199/93 dėl visiško etilo alkoholio denatūravimo procedūrų tarpusavio pripažinimo atleidimo nuo akcizų tikslais (OL L 288, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 249) nustatyti denatūrantai, kurie yra patvirtinti kiekvienai valstybei narei siekiant juos naudoti visiškam etilo alkoholio denatūravimui pagal Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalies a punktą. Bulgarijos Respublikai patvirtinti denatūrantai buvo įtraukti į Reglamentą Nr. 3199/93 2008 m. sausio 25 d. Komisijos reglamentu Nr. 67/2008 (OL L 23, p. 23), įsigaliojusiu 2008 m. sausio 29 dieną.

KN

- 8 Reglamentu Nr. 2658/87 įtvirtinta KN pagrįsta suderinta prekių aprašymo ir kodavimo sistema (toliau – SS), kurią parengė Muitinių bendradarbiavimo taryba, vėliau tapusi Pasaulio muitinių organizacija, ir kuri įtvirtinta 1983 m. birželio 14 d. Briuselyje sudaryta konvencija, kuri Europos ekonominės bendrijos vardu patvirtinta 1987 m. balandžio 7 d. Tarybos sprendimu 87/369/EEB dėl Tarptautinės suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencijos bei konvencijos pakeitimo protokolo sudarymo (OL L 198, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 288). KN redakcijos, galiojusios priėmus Reglamentą Nr. 2587/91, antros dalies IV skyriuje įtvirtintas 22 skirsnis „Nealkoholiniai ir alkoholiniai gėrimai bei actas“. Šiame skirsnyje 2207 pozicija išdėstyta taip:

„2207 Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne mažesnė kaip 80 % tūrio; denatūruotas etilo alkoholis ir kitas denatūruotas bet kurio stiprumo spiritas:

2207 1000 – Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne mažesnė kaip 80 % tūrio

2207 2000– Denatūruotas etilo alkoholis ir kitas denatūruotas bet kurio stiprumo spiritas.“

Direktyva 2003/30

9 Pagal Direktyvos 2003/30 4–7, 10, 14 ir 23 konstatuojamąsias dalis:

„(4) Transporto sektoriui tenka daugiau nei 30 % galutinio energijos suvartojimo Bendrijoje, ir stiprėja šios dalies didėjimo tendencija, kuri yra susijusi su anglies dioksido dujų išmetimu į atmosferą; šis didėjimas pasireikš didesne procentine dalimi priimamose į Europos Sąjungą šalyse kandidatėse.

(5) <...> [Komisijos] Baltoji knyga [„Europos transporto politika iki 2010 m: laikas spręsti“] ekologijos tikslais reikalauja mažinti transporto sektoriaus priklausomybę nuo naftos (šiuo metu siekiančią 98 %) naudojant pakaitinius degalus, kaip antai biodegalus.

(6) Platesnis biodegalų naudojimas transporte yra ir priemonių paketo, skirto laikytis Kioto protokolo, dalis, taip pat kiekvieno politikos priemonių paketo būsimiems tokio pobūdžio įsipareigojimams vykdyti dalis.

(7) Platesnis biodegalų naudojimas transporte neatmetant kitų pakaitinių degalų naudojimo galimybės <...> yra vienas iš įrankių, kuriais Bendrija gali sumažinti savo priklausomybę nuo energijos importo ir daryti įtaką transporto kuro rinkai <...>.

<...>

- (10) Skatinti naudoti biodegalus transporte – reikia žengti žingsnį į platesnį biomasės taikymą, o tai leistų ateityje plėsti biodegalų gamybą <...>.

<...>

- (14) Naudojant bioetanolį ir biodyzeliną transporto priemonėse, gryną arba mišinį su kitais degalais, būtina laikytis kokybės standartų, nustatytų optimaliam variklių darbui užtikrinti. <...>

- (23) Siūlomo veiksmo tikslas, t. y. įdiegti bendrus principus, užtikrinančius mažiausią privalomą biodegalų procentą prekyboje ir skirstyme, neįmanoma iki galo pasiekti pakankamu mastu vienu valstybių narių pastangomis <...>.“

¹⁰ Direktyvos 2003/30 1 straipsnyje nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas yra skatinti naudoti biodegalus ir kitus atsinaujinančiuosius degalus siekiant jais pakeisti transporte naudojamus dyzelinius degalus ir benzina kiekvienoje valstybėje narėje, kad šitaip būtų prisidėta prie tokių tikslų, kaip vykdyti klimato kaitos švelninimo įsipareigojimus, užtikrinti saugų ir nežalingą aplinkai energijos tiekimą ir diegti atsinaujinančiuosius energijos šaltinius.“

11 Šios direktyvos 2 straipsnyje nustatyta:

„1. Šioje direktyvoje taikomi šie apibrėžimai:

a) „biokuras“ [„biodegalai“] – tai iš biomasės pagamintas skystas arba dujinis transporto kuras;

<...>

2. Biodegalais laikytinų produktų sąrašas apima mažiausiai šiuos produktus:

a) „bioetanolis“: iš biomasės ir (arba) biologiškai irios atliekų frakcijos pagamintas etanolis, skirtas naudoti kaip biodegalai;

<...>“

12 Pagal tos pačios direktyvos 3 straipsnio 1 dalį:

„a) Valstybės narės užtikrina, kad jų [i jų] rinkas būtų išleidžiama minimali biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų santykinė dalis, ir tuo tikslu nustato nacionalinius rodomuosius planinius rodiklius.

<...>“

Direktyva 2003/96

- 13 Direktyvos 2003/96 27 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Ši direktyva nepažeidžia atitinkamų 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendrųjų procedūrų, susijusių su akcizais apmokestinamais produktais, ir dėl tokių produktų laikymo, judėjimo ir kontrolės [OL L 76, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 179] ir <...> Direktyvos 92/83/EEB <...>, kai produktas, numatytas naudoti, parduodamas arba naudojamas kaip degalai ar degalų priedas, yra Direktyvoje 92/83/EEB apibrėžtas etilo alkoholis.“

- 14 Pagal Direktyvos 2003/96 1 straipsnį „valstybės narės energetikos produktus ir elektros energiją apmokestina pagal šią direktyvą“. Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas produktų, kurie laikomi „energetikos produktais“, kaip jie suprantami pagal šią direktyvą, sąrašas. Šie produktai apibrėžiami KN kodais, kurie priskiriami šiems produktams, ir turi atitikti 2001 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2031/2001, iš dalies pakeičiančiame Reglamente Nr. 2658/87 I priedą (OL L 279, p. 1), kuriame 2207 pozicijos tekstas yra toks pats kaip ir Reglamente Nr. 2587/91, nurodytus kodus.
- 15 Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtintame sąraše nėra nei KN 2207 kodo, nei KN 2207 10 00 kodo, nei KN 2207 20 00 kodo.

16 Pagal šios direktyvos 2 straipsnio 3 dalį:

„Energetikos produktams, kuriems apmokestinimo lygis šioje direktyvoje nenustatytas, mokestis taikomas, jeigu jie skirti naudoti, parduodami ar naudojami kaip krosnių kuras ar variklių degalai. Mokesčio suma nustatoma atsižvelgiant atitinkamai į ekvivalentišką krosnių kurą ar variklių degalus.

Mokestis, imamas už variklių degalus, taikomas ne tik 1 straipsnyje nurodytiems produktams, bet ir visiems produktams, skirtiems naudoti, parduodamiems ar naudojamiems kaip variklių degalai arba variklių degalų priedas ar užpildas.

<...>“

17 Minėtos direktyvos 16 straipsnio 1 dalies trečioje ir ketvirtoje įtraukose numatyta:

„<...> valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio ar sumažinti apmokestinimo normą, taikant fiskalinės kontrolės priemones, 2 straipsnyje nurodytiems apmokestinamiems produktams, kai šie produktai yra pagaminti iš, arba jų sudėtyje yra vienas ar keli iš toliau nurodytų produktų:

<...>

— kuriems taikomi KN kodai 2207 20 00 ir 2905 11 00 ir kurie yra ne sintetinės kilmės,

— gaminami iš biomasės, įskaitant produktus, kuriems taikomi KN kodai 4401 ir 4402.“

Nacionalinė teisė

- 18 Nagrinėjama mokestiniais laikotarpiais taikytinos Akcizų ir akcizais apmokestinamų prekių sandėlių įstatymo (*Zakon za aktsizite i danachnite skladove*, DV, Nr. 91, 2005 m. lapkričio 15 d.) redakcijos (DV, Nr. 81, 2006 m. spalio 6 d. ir Nr. 105, 2006 m. gruodžio 22 d., toliau – Įstatymas dėl akcizų) 2 straipsnyje numatyta, kad akcizu apmokestinami:

„1) alkoholis ir alkoholiniai gėrimai;

<...>

3) energetikos produktai ir elektros energija;

<...>“

- 19 Įstatymo dėl akcizų 4 straipsnyje skelbiama:

„1. „Akcizais apmokestinami produktai“ yra 2 straipsnyje nurodyti produktai;

<...>

5. „KN kodai“ yra [Reglamento Nr. 2658/87] I priede pateiktos [KN] kodai. Alkoholiui ir alkoholiniams gėrimams taikomi 1992 m. gruodžio 31 d. galiojusios [KN] kodai, o energetikos produktams ir elektros energijai – 2002 m. sausio 1 d. taikytos [KN] kodai;

<...>

12. „Denatūravimas“ yra procesas, per kurį į etilo alkoholį įmaišoma nuodingų arba nemalonaus skonio ar kvapo medžiagų (priemaišų), dėl kurių jis tampa pavojingas sveikatai arba netinkamas vartoti;

<...>

23. „Bioetanolis“ yra etanolis, gaminamas iš biomasės ir (arba) biologiškai irstančių atliekų dalies ir skirtas naudoti kaip biodegalai.

<...>“

20 Pagal Įstatymo dėl akcizų 9 straipsnį:

„Etilo alkoholis (alkoholis) yra bet kuris produktas:

- 1) atitinkantis KN 2207 ir 2208 kodus ir kurio faktinė tūrinė alkoholio koncentracija viršija 1,2%, net jei šis produktas yra kito produkto, priskirtino kitam Bulgarijos Respublikos [KN] skirsniai, sudedamoji dalis;

<...>“

- 21 Įstatymo dėl akcizų 13 straipsnyje pateikiamas produktų, kurie laikomi „energetiniais produktais“, kaip jie suprantami pagal šį įstatymą, sąrašas. Šis sąrašas iš esmės yra toks pats kaip ir Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sąrašas.
- 22 Įstatymo dėl akcizų 31 straipsnio 5 punkte nustatytas akcizas etilo alkoholio atveju – 1 100 BGN už gryno alkoholio hektolitrą. Šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalies 7 punkte numatyti akcizai už degalus: už bioetanolį, kuriam priskiriamas KN 2207 2000 kodas – 0 BGN už 1 000 litrų.
- 23 Įstatymo dėl akcizų 35 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Energetikos produktai, kaip jie suprantami pagal 13 straipsnį, kurie skirti naudoti, pateikiami parduoti ar naudojami kaip kuras ar degalai ir kuriems 32 straipsnio 1 dalyje ir 33 straipsnio 1 dalyje mokesčio tarifas nenustatytas, apmokestinami taikant ekvivalentiškam kurui ar ekvivalentiškiems degalams nustatytą mokesčio tarifą.

2. Išskyrus energetinius produktus, kaip jie suprantami pagal 13 straipsnį, ir bioetanolį, visi produktai, kurie skirti naudoti, pateikiami parduoti ar naudojami kaip degalai arba degalų priedai ar užpildas, apmokestinami taikant ekvivalentiškiems degalams 32 straipsnio 1 dalyje nustatytą mokesčio tarifą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 24 Akcizais apmokestinamų prekių sandėlio savininkė *Evroetil*, atsakinga už jo valdymą, turi teisę gaminti alkoholį ir bioetanolį. Ji buvo patikrinta mokestinių laikotarpių nuo 2006 m. liepos 1 d. iki 2007 m. gegužės 10 d., per kuriuos pateikė vartoti 124 346,05 litro produkto, deklaruoto kaip bioetanolis, kuriam priskiriamas KN 2207 20 00 kodas, atžvilgiu. Taigi šiam produktui buvo taikomas akcizas, lygus nuliui. Paskui 111 425 litrai šio produkto buvo grąžinti *Evroetil* ir per visą patikrinimą buvo šiame sandėlyje. 10 555,55 litro pirkėjas įtraukė į apskaitą kaip bioetanolį ir jį pardavė kaip kurą, įmaišytą į benzina.
- 25 Per patikrinimą muitinė paėmė kelis pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto pavyzdžius. Atlikus tyrimą buvo nustatyta, kad šio produkto tūrinė alkoholio koncentracija yra 98,5% ar daugiau, jame buvo esterių, t. y. etilo acetato, aukštesniųjų alkoholių, aldehydų bei metanolio, ir jis nebuvo denatūruotas. Ši aplinkybė nėra ginčijama. Muitinė priėjo prie išvados, kad šis produktas turėjo būti deklaruotas kaip nedenatūruotas etilo alkoholis, kuriam priskirtas KN 2207 10 00 kodas, ir dėl to būti apmokestintas 1 100 BGN akcizu už gryno alkoholio hektolitrą. Dėl šios priežasties ji priėmė sprendimą išieškoti akcizus, kuriame buvo konstatuota 1 397 973,17 BGN akcizų skolos suma kartu su iki 2007 m. lapkričio 5 d. apskaičiuotais 148 897,89 BGN delspinigiais.
- 26 Po to, kai *Evroetil* pateikė skundą *Administrativen sad gr. Ruse* (Rusės administracinis teismas) ir šis patvirtino 1 372 000,41 BGN akcizų skolą ir 144 292,54 BGN delspinigių už 2006 m. lapkričio ir gruodžio mėn. bei 2007 m. sausio, kovo ir gegužės mėn., ji pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kasacinį skundą.

- 27 Šis teismas nurodo, kad nagrinėjant *Administrativen sad gr. Ruse* pateiktą skundą ekspertas iš esmės priėjo prie išvados, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamas produktas buvo netinkamas vartoti žmonėms, nes jis yra kancerogenas, šis produktas gali būti naudojamas kaip biokuras, kadangi jo sudėtis atitiko *Evroetil* parengtoje techninėje specifikacijoje dėl bioetanolio, skirto naudoti kaip biodegalai, numatytas sąlygas, produktas atitinka Europos standarto Pr EN 15376, susijusio su kurui naudojamu bioetanolio, projekto reikalavimus ir buvo pagamintas pagal kitą technologiją nei naudojama gaminant etilo alkoholį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pritaria šioms išvadoms.
- 28 Šiame teisme *Evroetil* nurodė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas produktas turi būti apmokestinamas akcizu, lygiu nuliui. Šiuo klausimu ji, be kita ko, pažymi, kad jį denatūravus jis taptų netinkamas naudoti kaip degalai. Ji priduria, kad turėtų būti atleista nuo akcizų mokėjimo už produkto dalį, grąžintą pirkėjų.
- 29 *Direktor* tvirtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas produktas yra etilo alkoholis, kuris nebuvo denatūruotas pagal Reglamentą Nr. 3199/93, dėl to jam priskiriamas KN 2207 1000 kodas ir jis turi būti apmokestintas akcizu. Anot *Direktor*, tai, kad šis produktas netinkamas vartoti žmonėms, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės. Be to, jis mano, kad dėl dalies produkto grąžinimo į *Evroetil* sandėlį negalima jos atleisti nuo pareigos mokėti akcizus.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto apmokestinimas akcizu ir dėl to galimai mokėtina suma tiesiogiai priklauso nuo jo klasifikavimo KN – taigi nuo šio produkto pobūdžio. Šiuo atžvilgiu jis nurodo susidūręs su sunkumais, kai siekė nustatyti, pirma, ar minėtas produktas yra bioetanolis, kaip jis suprantamas pagal Direktyvą 2003/30, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, jog šioje direktyvoje nurodomas naudojimas kaip biodegalų ir kad dalis pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto buvo grąžinta į *Evroetil* sandėlį,

ir, antra, ar bioetanolis gali būti laikomas energetiniu produktu, jei dėl tokio klasifikavimo atsirastų pasekmių jo mokestiniam vertinimui pagal nacionalinę teisę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat abejoja dėl galimybės bioetanolį laikyti alkoholiu, nes bioetanolis nėra paminėtas KN.

31 Tokiomis aplinkybėmis *Varhoven administrativen sad* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius klausimus, pažymėjęs, kad jie susiję tik su akcizo skolomis, susidariusiomis per mokestinius laikotarpius Bulgarijos Respublikai jau įstojus į Sąjungą, t. y. per 2007 m. sausio, kovo ir gegužės mėnesius:

„1. Ar [Direktyvos 2003/30] 2 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad bioetanolio sąvoka apima tokius produktus, kaip antai nagrinėjamas, kuris turi tokius požymius ir objektyvias savybes:

- gaminamas iš biomasės,

- gaminama taikant specialią technologiją, aprašytą [*Evroetil*] parengtoje techninėje bioetanolio gamybos specifikacijoje ir skirtingą nuo žemės ūkio kilmės etilo alkoholio gamybos technologijos pagal tos pačios gamintojos parengtą techninę specifikaciją,

- jame yra daugiau nei 98,5% alkoholio ir tokių medžiagų, kurios daro jį netinkamą vartoti: aukštesnieji alkoholiai – nuo 714,49 iki 8 311 mg/dm³; aldehidai – nuo 238,16 iki 411 mg/dm³; esteriai (etilacetatas) – nuo 1 014 iki 8 929 mg/dm³,

- atitinka Europos standarto Pr EN 15376 [projekto] reikalavimus bioetanoliumi kaip degalams,

 - skirtas naudoti kaip degalai ir pridėjus į A-95 markės benzina, iš tiesų naudojamas kaip biodegalai ir parduodamas degalinėse,

 - nedenatūruojamas taikant aiškiai nustatytą denatūravimo procedūrą?
2. Ar [Direktyvos 2003/30] 2 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad nagrinėjamas produktas gali būti priskiriamas bioetanoliumi tik tuomet, jei iš tiesų yra naudojamas kaip biodegalai, ar pakanka to, kad jis būtų skirtas naudoti ir (arba) galėtų būti naudojamas kaip biodegalai?
3. Jeigu remiantis atsakymais į pirmąjį ir antrąjį klausimus manoma, kad nagrinėjamas produktas arba atitinkama jo dalis yra bioetanolis, koks [KN] kodas turi būti priskirtas nagrinėjamam produktui?
- a) Ar KN 22 skirsnio nuostatos ir, konkrečiai kalbant, 2207 pozicija, aiškintinos taip, kad jos apima bioetanolio klasifikavimą?

 - b) Jeigu į [trečiojo] klausimo [a punktą] būtų atsakyta teigiamai, ar tuomet klasifikuojant bioetanolį ir ypač nagrinėjamą produktą reikia atsižvelgti į tai, ar produktas buvo denatūruotas (pagal [Reglamente Nr. 3199/93] numatytus metodus arba pagal kitus leistinus metodus)?

- c) Jeigu į [trečiojo] klausimo [b punktą] būtų atsakyta teigiamai, ar tuomet KN nuostatos dėl 2207 pozicijos aiškintinos taip, kad tik denatūruotas bioetanolis klasifikuojamas taikant KN 2207 20 [00] kodą?
- d) Jeigu į [trečiojo] klausimo [c punktą] būtų atsakyta teigiamai, ar tuomet KN nuostatos dėl 2207 pozicijos aiškintinos taip, kad nedenatūruotas bioetanolis klasifikuojamas taikant KN 2207 10 [00] kodą?
- e) Jeigu į [trečiojo] klausimo [a punktą] būtų atsakyta teigiamai, o į [trečiojo] klausimo [b punktą] – neigiamai, kokioje subpozicijoje – 2207 10 [00] ar 2207 20 [00] – klasifikuotinas nagrinėjamas produktas?
- f) Jeigu į [trečiojo] klausimo [a punktą] būtų atsakyta neigiamai, ar tuomet bioetanolis klasifikuotinas taikant vieną iš [Direktyvos 2003/96] 2 straipsnio 1 dalyje pateiktame sąvokos apibrėžime nurodytų KN kodų ir kurių?
4. Jeigu remiantis atsakymais į pirmąjį ir antrąjį klausimus manoma, kad nagrinėjamas produktas arba atitinkama jo dalis nėra bioetanolis, ar tuomet nagrinėjamas produktas, kuris turi [pirmajame] klausime nurodytus požymius ir objektyvias savybes, klasifikuotinas kaip etilo alkoholis pagal [Direktyvos 92/83] 20 straipsnio [pirmą įtrauką]?”

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtinumų

- ³² *Evroetil* ginčija visų pateiktų klausimų, kuriuos laiko faktiniais ir tik patariamąjo pobūdžio, priimtinumą. Be to, nuostatos, kurias prašoma išaiškinti pirmajame, antrajame ir ketvirtajame klausime, jai atrodo aiškios; atsakymas, kuris galėtų būti duotas į trečiąjį klausimą, būtų nenaudingas pagrindinei bylai išspręsti.
- ³³ Pirma, reikia priminti, kad Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį tik bylą nagrinėjantis ir būsimą sprendimą priimti turintis nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į konkrečias savo nagrinėjamos bylos aplinkybes, turi įvertinti ir prejudicinio sprendimo reikalingumą savo sprendimui priimti, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą (2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio*, C-217/05, Rink. p. I-11987, 16 punktas ir nurodyta teismo praktika).
- ³⁴ Todėl jeigu nacionalinių teismų pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo priimti sprendimą, nebent būtų akivaizdu, kad iš tikrųjų prašymu priimti prejudicinį sprendimą jo prašoma išspręsti dirbtinį ginčą arba pateikti konsultacinę nuomonę bendrais ar hipotetiniais klausimais, kad prašymas išaiškinti Sąjungos teisę niekaip nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku arba kad Teisingumo Teismui nežinomos faktinės ar teisinės aplinkybės, būtinos norint naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (minėto Sprendimo *Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio* 17 punktas ir nurodyta teismo praktika).

- 35 Vis dėl to taip nėra šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą atveju. Iš tiesų iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, aiškiai matyti, kad nacionalinis teismas mano, jog atsakymai į pateiktus klausimus, kurie susiję su kelių Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimu, jam bus naudingi siekiant nustatyti, koks mokestinis vertinimas pagal Sąjungos teisę turėtų būti suteikiamas tokiam produktui, kaip antai aprašytas pirmajame klausime, ir tuo remiantis išspręsti jo nagrinėjamą bylą.
- 36 Antra, tariamu atsakymo į pateiktus klausimus aiškumu jokių būdu nedraudžiama nacionaliniam teismui pateikti prejudicinių klausimų Teisingumo Teismui ir negalima panaikinti Teisingumo Teismo jurisdikcijos priimti sprendimą šiais klausimais (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *UGT-Rioja ir kt.*, C-428/06-C-434/06, Rink. p. I-6747, 42 ir 43 punktus ir nurodytą teismo praktiką).
- 37 Remiantis tuo daroma išvada, kad reikia atsakyti į pateiktus klausimus.

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 38 Pirmaisiais dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta bioetanolio sąvoka turi būti aiškinama taip, kad, pirma, apima tokį produktą, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuris gaminamas iš biomasės pagal technologiją, skirtingą nuo naudojamos žemės ūkio kilmės etilo alkoholiui gaminti, kuriame yra daugiau nei 98,5% etilo alkoholio ir medžiagų, darančių jį netinkamą vartoti žmonėms, ir kuris atitinka Europos standarto Pr EN 15376 projekto reikalavimus bioetanoliumi, naudojamam kaip degalai, be to, yra nedenaatūruotas

taikant aiškiai nustatytą denatūravimo procedūrą, ir, antra, joje reikalaujama, kad šis produktas būtų faktiškai naudojamas kaip biodegalai.

- 39 *Direktor*, Bulgarijos ir Graikijos vyriausybės bei Europos Komisija mano, kad minėtoje nuostatoje esanti sąvoka apima toki produktą. Be to, *Direktor* ir Bulgarijos vyriausybė mano, kad jis turi būti faktiškai naudojamas kaip degalai; Graikijos vyriausybė mano, kad „bioetanolio“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Direktyvą 2003/30, negali būti aiškinama neatsižvelgiant į šio produkto paskirtį. Dėl šio teiginio Komisija per posėdį nurodė, kad produkto priskyrimo „bioetanoliiui“, kaip jis suprantamas pagal tą pačią direktyvą, lemiamas kriterijus – jo faktinis naudojimas kaip biodegalų, ir, kai jos buvo paklausta dėl šio aspekto, pažymėjo, jog Direktyvoje 2003/30 pabrėžiama galimybė naudoti produktą kaip tokį.
- 40 Pagal Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies a punktą bioetanolis – tai iš biomasės pagamintas etanolis, kitaip tariant, etilo alkoholis, naudojamas kaip biodegalai. Pagal to paties straipsnio 1 dalies a punktą biodegalai – tai skystas arba dujinis transportui naudojamas kuras, pagamintas iš biomasės. Darytina išvada, kad produktas, kuriame yra daugiau nei 98,5% etilo alkoholio ir kuris pagamintas iš biomasės, atitinka šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintą bioetanolio sąvoką, jei yra „naudojamas kaip biodegalai“.
- 41 Kalbant apie paskutinę sąlygą, ir, kaip tai nurodė Bulgarijos vyriausybė, palyginus šios nuostatos versijas įvairiomis kalbomis matyti, kad remiantis kai kuriomis versijomis, kaip antai čekų ir prancūzų kalbomis, galima manyti, jog yra reikalaujamas faktinis produkto naudojimas kaip biodegalų. Vis dėlto atrodo, kad kitose versijose, kaip antai italų ir lietuvių kalbomis, nurodyta, jog pakanka vien to, kad produktas būtų skirtas

naudoti kaip biodegalai. Kitos kalbinės versijos, kaip antai ispanų ir lenkų kalbomis, gali būti suprantamos taip, kad joms gali būti taikomas vienas ar kitas aiškinimas.

- 42 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, dėl būtinybės vienodai taikyti ir dėl to vienodai aiškinti Europos Sąjungos teisės nuostatos skirtingas kalbines versijas, reikalaujama, kad, esant neatitikimų tarp jų, nagrinėjama nuostata būtų aiškinama atsižvelgiant į bendrą teisinio reglamentavimo sistemos, kurios dalis ji yra, struktūrą ir tikslą (1996 m. spalio 24 d. Sprendimo *Kraaijeveld ir kt.*, C-72/95, Rink. p. I-5403, 28 punktas ir 2007 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Profisa*, C-63/06, Rink. p. I-3239, 14 punktas).
- 43 Šiuo atžvilgiu iš Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies matyti, kad bioetanolis, aprašytas 2 dalies a punkte, yra tik produkto, kuris gali būti laikomas biodegalais, kaip jie suprantami pagal šią direktyvą, pavyzdys. Taigi, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 40 punkte, ši sąvoka yra susijusi būtent su kuru, pagamintu iš biomasės ir naudojamu transportui. Be to, būtent iš Direktyvos 2003/30 4–7, 10 ir 14 konstatuojamųjų dalių, kaip ir iš jos pavadinimo bei 1 straipsnio, matyti, kad jos tikslas – skatinti naudoti biodegalus ir kitus atsinaujinančiuosius transporto degalus, siekiant jais pakeisti dabar naudojamus dyzelinius degalus ir benziną.
- 44 Taigi aiškinant „bioetanolio“ sąvoką Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies a punkte pavartota prasme taip, jog pakanka paprastos galimybės, kad konkretus produktas būtų naudojamas kaip biodegalai, būtų prieštaraujama šiam tikslui. Vis dėlto manant, kad ši sąvoka apima produktą tik jeigu jis yra faktiškai naudojamas kaip biodegalai, toks priskyrimas priklausytų nuo vėlesnių faktinių patikrinimų ir būtų sunkiai įvykdomas. Taip pat svarbu pažymėti, kad pagal Direktyvos 2003/30 23 konstatuojamąją dalį ir 3 straipsnio 1 dalies a punktą pateikiant į rinką parduoti biodegalų ir kitų atsinaujinančiųjų degalų turi būti skatinamas jų, kaip alternatyviųjų degalų, naudojimas transportui.

- 45 Remiantis tuo reikia daryti išvadą, kad iš biomasės pagamintas etanolis yra bioetanolis, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies a punktą, tik jei pateikiamas parduoti kaip transporto biodegalai.
- 46 Be to, šioje nuostatoje nenumatyta kita sąlyga, susijusi su naudojama gamybos technologija, produktą sudarančiomis medžiagomis, standartais, kuriuos produktas galėtų atitikti, ar galimu denatūravimu; ši informacija nesvarbi galimybei laikyti konkretų produktą bioetanoliu, kaip jis suprantamas pagal minėtą direktyvą.
- 47 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta bioetanolio sąvoka turi būti aiškinama taip, jog apima tokį produktą, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuris, be kita ko, pagamintas iš biomasės ir kuriame yra daugiau nei 98,5% etilo alkoholio, kai jis pateikiamas parduoti kaip transporto biodegalai.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

- 48 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vykdant SESV 267 straipsnyje įtvirtintą nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrą, pastarasis teismas nacionaliniam teismui turi pateikti naudingą atsakymą, kuris leistų išspręsti jo nagrinėjamą bylą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus (1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Krüger*, C-334/95, Rink. p. I-4517, 22 ir 23 punktai ir 2008 m. kovo 11 d. Sprendimo *Jager*, C-420/06, Rink. p. I-1315, 46 punktas).

- 49 Nagrinėjamu atveju iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad trečiuoju ir ketvirtuoju klausimais nacionalinis teismas iš tikrųjų klausia dėl apmokestinimo tvarkos, kuri taikoma tokiam produktui, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, ir kuri apima Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta bioetanolio sąvoka. Iš tiesų iš direktyvų 92/83 ir 2003/96 matyti, kad nuo KN kodo priskyrimo produktui priklauso šio produkto vertinimas mokesčių atžvilgiu.
- 50 Siekiant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti naudingą atsakymą, trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia suprasti taip, kad jais siekiama išsiaiškinti, ar Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, jog tokiam produktui, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuri apima Direktyvos 2003/96 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta bioetanolio sąvoka, kuris gaminamas iš biomasės pagal technologiją, skirtingą nuo naudojamos žemės ūkio kilmės etilo alkoholiui gaminti, kuriame yra daugiau nei 98,5 % etilo alkoholio ir medžiagų, darančių jį netinkamą vartoti žmonėms, kuris atitinka Europos standarto Pr EN 15376 projekto reikalavimus bioetanoliiui, naudojamam kaip degalai, ir kuris nėra denatūruotas taikant aiškiai nustatytą denatūravimo procedūrą, taikomos Direktyvos 92/83 ar Direktyvos 2003/96 nuostatos, kiek tai susiję su taikytinu akcizu.
- 51 *Evroetil* mano, kad toks produktas patenka į Direktyvos 2003/96 taikymo sritį, nes būtent dėl to, kad nėra tinkamas vartoti žmonėms, jis negali būti apmokestinamas kaip maistinis alkoholis. *Direktor*, Bulgarijos ir Graikijos vyriausybės bei Komisija mano atvirkščiai, – kad tokiam produktui, kiek tai susiję su jo mokesčiniu vertinimu, taikoma Direktyva 92/83. Komisija, be kita ko, pastebi, kad prioritetą turi būti suteiktas Direktyvos 92/83 taikymui, palyginti su Direktyva 2003/96.
- 52 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, pirma, Direktyvos 2003/30 nuostatose nenustatyta pareiga valstybėms narėms numatyti atleidimo nuo mokesčio tvarką biodegalams ar palikti ją galioti. Todėl jokia teisė į atleidimą nuo mokesčio negali būti kildinama iš minėtos direktyvos nuostatų (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo

Plantanol, C-201/08, Rink. p. I-8343, 33–38 punktus). Taigi atvirkišciai nei, atrodo, *Evroetil* ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, produkto priskyrimas „bioetanoliui“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvą 2003/30, pagal Sąjungos teisę neturi reikšmės vertinimui mokesčių atžvilgiu, kuris taikytinas tokiam produktui, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje.

- 53 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2003/96 27 konstatuojamąją dalį šia direktyva nekludoma taikyti atitinkamas Direktyvos 92/83 nuostatas, kai produktas, skirtas naudoti, pateiktas parduoti ar naudojamas kaip degalai ar degalų priedas, yra etilo alkoholis, kaip jis suprantamas pagal Direktyvą 92/83. Todėl, kaip teisingai nurodė Komisija, kalbant apie etilo alkoholį Direktyvoje 92/83 pavartota prasme, Direktyvos 2003/96 nuostatų taikymas yra subsidiarus, palyginti su Direktyvos 92/83 nuostatų taikymu. Taigi tik jei produktas, priskirtas „etilo alkoholiui“ šioje direktyvoje pavartota prasme, yra atleistas nuo akcizo pagal tą pačią direktyvą, jam prireikus galėtų būti taikomos Direktyvos 2003/96 nuostatos.
- 54 Pagal Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmą įtrauką „etilo alkoholio“ sąvoka apima, be kita ko, „visus produktus, kurių faktinė tūrinė alkoholio koncentracija viršija 1,2 % ir kurie priskiriami KN 2207 ir 2208 kodams“. KN 2207 kodas apima būtent nedenatūruotą etilo alkoholį, kurio tūrinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 80 %, ir bet kokios tūrinės koncentracijos denatūruotą etilo alkoholį.
- 55 Taigi tokiam produktui, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurio tūrinė alkoholio koncentracija viršija 80 %, priskiriamas KN 2207 kodas.

- 56 Tai, kad „bioetanolis“ nepaminėtas šios KN pozicijos tekste, šiuo atžvilgiu yra nesvarbu. Iš tiesų, siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir lengvesnę kontrolę, prekių tarifinį klasifikavimą lemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatytas atsižvelgiant į šių prekių požymius ir objektyvias savybes, išvardytas KN pozicijos ir skyriaus ar skirsnio pastabose (žr., be kita ko, 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Olicom*, C-142/06, Rink. p. I-6675, 16 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Tačiau toks produktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, nors ir turi tam tikrų ypatumų, susijusių su būtent jo pagaminimo būdu, atsižvelgiant į šiuos požymius ir objektyvias savybes, vis tiek lieka etilo alkoholis, kurio tūrinė alkoholio koncentracija didesnė kaip 80 %.
- 57 Tai, kad šis produktas netinkamas vartoti žmonėms, yra visai nesvarbu, kalbant apie jo klasifikavimą KN 2207 pozicijoje. Taigi, kaip matyti iš paties Direktyvos 92/83 pavadinimo, ja siekiama bendrai suderinti akcizų tiek už alkoholinius gėrimus, tiek už alkoholį struktūras (2010 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Repertoire Culinaire*, C-163/09, Rink. p. I-12717, 27 ir 29 punktai).
- 58 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad toks produktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriam priskirtas KN 2207 kodas ir kurio faktinė tūrinė alkoholio koncentracija viršija 1,2 %, atitinka Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmoje įtraukoje įtvirtintą etilo alkoholio sąvoką. Todėl pagal šios direktyvos 19 straipsnio 1 dalį jis turi būti apmokestinamas šioje direktyvoje numatytu suderintu akcizu, tačiau nepažeidžiant tos pačios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatyto atleidimo nuo mokesčio.
- 59 Iš šios nuostatos teksto matyti, kad atleidimo nuo akcizo taikymas ar atsisakymas jį taikyti priklauso nuo denatūravimo metodo. Jeigu jis buvo patvirtintas Sąjungos lygiu, alkoholis neapmokestinamas akcizu taikant minėtos nuostatos a punktą. Tačiau jei netinkamame vartoti žmonėms produkte esantis alkoholis buvo denatūruotas pagal valstybėje narėje patvirtintą metodą, reikia taikyti tos pačios nuostatos b punkte

numatytą atleidimą nuo mokesčio. Be to, jeigu denatūravimo metodas neatitinka nė vieno iš Sąjungos normomis ar nacionalinės teisės sistemomis patvirtintų metodų, produktas negali būti atleistas nuo mokesčio (2000 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-482/98, Rink. p. I-10861, 40 ir 41 punktai).

- 60 Šiuo atžvilgiu taip pat reikia priminti, kad denatūravimas – tai, kai tyčia įdedama tam tikrų medžiagų tam, kad alkoholis taptų toks nuodingas, kad jo būtų nebeįmanoma vėl padaryti tinkamo naudoti maistui [šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 21 ir 22 punktus; taip pat dėl informacijos žr. Pasaulio muitinių organizacijos parengtus su SS 2207 pozicija susijusius SS paaiškinimus, į kuriuos nukreipta 2007 m. sausio 1 d. galiojusioje Komisijos pagal Reglamento Nr. 2658/87, iš dalies pakeisto 2000 m. sausio 31 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 254/2000 (OL L 28, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 9 t., p. 357), 9 straipsnio 1 dalies a punkto antrą įtrauką ir 10 straipsnį priimtų KN paaiškinimų, susijusių su KN 2207 kodu, redakcijoje (OL C 50, 2006, p. 1)].
- 61 Nagrinėjamu atveju iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad jokia denatūruojanti medžiaga nebuvo tyčia įdėta į pagrindinėje byloje nagrinėjamą produktą tam, kad šis produktas negrįžtamai taptų netinkamas vartoti žmonėms. Todėl pakanka konstatuoti, kad jis nebuvo denatūruotas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalies a ar b punktus, ir nereikia kelti klausimo, ar denatūravimo metodas atitiko vieną iš Sąjungos normomis arba Bulgarijos teisės sistema patvirtintų metodų.
- 62 „Todėl nesvarbu tiek tai, kad, kalbant apie Bulgarijos Respubliką, denatūratų, kuriuos reikia naudoti visiškai denatūruojant alkoholį pagal Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalies a punktą, aprašymai buvo įtraukti į Reglamentą Nr. 3199/93 tik Reglamentu Nr. 67/2008, tiek tai, ką nurodė *Evroetil* per posėdį, net manant, jog tai yra įrodyta,

kad specialios nuostatos, susijusios su bioetanolio denatūravimu, buvo įtrauktos į Bulgarijos teisės aktus tik per 2011 metus. Taigi iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad faktinių aplinkybių, su kuriomis susiję Teisingumo Teismui pateikti klausimai, atsiradimo metu Įstatymo dėl akcizų 4 straipsnio 12 punkte jau buvo nustatyta, jog „denatūravimas“ yra procesas, per kurį į etilo alkoholį įmaišoma nuodingų arba nemalonaus skonio ar kvapo medžiagų (priemaišų), dėl kurių jis tampa pavojingas sveikatai arba netinkamas vartoti.“

63 Be to, aplinkybės, kad pats toks produktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra netinkamas vartoti žmonėms, nepakanka, jog būtų galima manyti jį buvus denatūruotą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalies a ar b punktus. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 60 punkto, denatūruojant tyčia įdedama tam tikrų medžiagų į alkoholį tam, kad jis negrįžtamai taptų netinkamas vartoti žmonėms. Tačiau vien tuo, jog pats šis alkoholis yra nuodingas, nepaneigiama tai, kad jis galėtų vėliau būti perdirbamas siekiant pašalinti nuodus. Šiuo atžvilgiu manant, kad reikalavimu, jog denatūracija būtų negrįžtama, siekiama išvengti bet kokių galimų išsisukinėjimų, vengimo ar piktnaudžiavimo atleidimo nuo akcizų srityje, vien šio perdirbimo kainos, nors ir labai didelės, atvirksčiai, nei teigė *Evroetil*, negali pakakti tam, kad būtų atmesta tokia galimybė.

64 Galiausiai, kaip per posėdį teisingai nurodė Komisija, Europos standarto Pr EN 15376 projekto, vėliau pakeisto Standartu EN 15376:2011 „Degalai automobiliams – Etanolis kaip benzino mišinio pagrindas – Reikalavimai ir bandymo procedūros“ ir 2010 m. gruodžio 24 d. patvirtinto Europos standartizacijos komiteto, 4.3 punkte išvardyti rekomenduojami denatūratavimai, kurie nedaro žalingo poveikio transporto priemonėms. Taigi reikia atmesti *Evroetil* teiginį, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto denatūravimo negalima reikalauti, nes dėl to jis taptų netinkamas naudoti kaip biodegalai.

- 65 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad toks produktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuris atitinka Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmoje įtraukoje įtvirtintą etilo alkoholio sąvoką ir nebuvo denatūruotas pagal šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies a ir b punktus, negali būti atleistas nuo šioje direktyvoje numatyto suderinto akcizo. Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 53 punkto, šiuo teiginiu paneigiama tai, kad minėtas produktas galėtų patekti į Direktyvos 2003/96 taikymo sritį.
- 66 Atsižvelgiant į pirmesnius svarstymus, į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus reikia atsakyti, kad Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, jog tokiam produktui, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriame yra daugiau nei 98,5 % etilo alkoholio ir kuris nėra denatūruotas taikant aiškiai nustatytą denatūravimo procedūrą, turi būti taikomas Direktyvos 92/83 19 straipsnio 1 dalyje numatytas akcizas, nors produktas yra pagamintas iš biomasės pagal technologiją, skirtingą nuo naudojamos žemės ūkio kilmės etilo alkoholiui gaminti, ir jame yra medžiagų, darančių jį netinkamą vartoti žmonėms, ir kuris atitinka Europos standarto Pr EN 15376 projekto reikalavimus bioetanoliui, naudojamam kaip degalai, ir atitinka Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalyje a punkte įtvirtintą bioetanolio sąvoką.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 67 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1. 2003 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte 2 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtinta bioetanolio sąvoka turi būti aiškinama taip, kad ji apima tokį produktą, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuris, be kita ko, pagamintas iš biomasės ir kuriame yra daugiau nei 98,5 % etilo alkoholio, kai jis pateikiamas parduoti kaip transporto biodegalai.
2. Sąjungos teisė turi būti aiškinama taip, kad tokiam produktui, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriame yra daugiau nei 98,5 % etilo alkoholio ir kuris nėra denatūruotas taikant aiškiai nustatytą denatūravimo procedūrą, turi būti taikomas 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholį ir alkoholinius gėrimus, struktūrų suderinimo 19 straipsnio 1 dalyje numatytas akcizas, nors produktas yra pagamintas iš biomasės pagal technologiją, skirtingą nuo naudojamos žemės ūkio kilmės etilo alkoholiui gaminti, ir jame yra medžiagų, darančių jį netinkamą vartoti žmonėms, ir kuris atitinka Europos standarto Pr EN 15376 projekto reikalavimus bioetanoliumi, naudojamam kaip degalai, ir atitinka Direktyvos 2003/30 2 straipsnio 2 dalyje a punkte įtvirtintą bioetanolio sąvoką.

Parašai.